

Sygn. akt **I 1 C 1961/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ZAOCZNY

(...) listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2018 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **B. (...) (...) z siedzibą w G.**

przeciwko **R. M.**

o zapłatę

I oddala powództwo;

II obciąża powoda kosztami procesu uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować i zakreślić w rep. C
2. odpis doręczyć pełnomocnikowi powoda oraz pozwanemu z pouczeniem o sprzeciwie
3. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni

UZASADNIENIE

B. (...) (...) z siedzibą w G. wniósł w dniu 27 marca 2018 r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko R. M. o zapłatę kwoty 1.658,40 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, wskazując, że w dniu 29 października 2014 r. pozwany zawarł z (...) S.A. umowę pożyczki numer (...) oraz zaprzestał spłacania rat, wskutek czego poprzedni wierzyciel wypowiedział pozwanemu umowę pożyczki ze skutkiem na dzień 8 września 2015 r., a przedmiotowa wierzytelność została zbyta na rzecz (...), a następnie w dniu 23 września 2016 r. na rzecz powoda w ramach transakcji sekurytyzacji. Powód wskazał, że na żadaną kwotę składają się: kwota 1 061,75 zł z tytułu kapitału i kwota 596,65 zł z tytułu odsetek.

(pозew – k. 3-5v)

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy o sygn. akt VI Nc-e 536178/18 do Sądu Rejonowego w Gdyni.

(postanowienie z dnia 26.04.2018 r. – k. 6)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 października 2014 r. R. M. (pożyczkobiorca) zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę pożyczki pieniężnej nr (...), na podstawie której (...) S.A. udzieliła pożyczkobiorcy pożyczki w kwocie 1.500,00 zł, a pożyczkobiorca zobowiązał się do zwrotu kwoty 2.790,53 zł w 45 tygodniowych ratach płatnych począwszy od dnia zawarcia umowy w wysokości 61,65 zł każda (ostatnia rata w wysokości 62,02zł).

(niesporne, nadto umowa - k. 28-29)

Umową przelewu wierzytelności z dnia 23 września 2016 r. wierzytelność przysługująca (...) S.A. z tytułu ww. umowy pożyczki została przeniesiona na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. przez (...), który wcześniej nabył ją na podstawie umowy ramowej zawartej z (...) S.A. w dniu 18 lipca 2003 r. W wyciągu z załącznika do w/w umowy cesji z dnia 23 września 2016 r. wskazano, iż pierwszą możliwą datą dochodzenia wierzytelności przysługującej wobec R. M. z tytułu ww. umowy pożyczki jest 10 marca 2015 r.

(niesporne, nadto umowa przelewu wierzytelności z załącznikami – k. 22-25)

W dniu 26 marca 2018 r. B. (...) (...) z siedzibą w G. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych, w którym wskazano, że na dzień 26 marca 2018 r. zadłużenie R. M. z tytułu umowy pożyczki z dnia 29 października 2014 r. wynosiło 1.658,40 zł, na co składały się: kwota kapitału w wysokości 1.061,75 zł oraz kwota odsetek w wysokości 596,65 zł

(niesporne, nadto wyciąg z ksiąg rachunkowych – k. 26)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności.

Wobec faktu, iż pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew, ani w inny sposób nie zajął stanowiska w sprawie, zaszyły warunki do wydania wyroku zaocznego – zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. Według treści § 2 wskazanego przepisu sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości. W niniejszej sprawie nie budziły one wątpliwości Sądu.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 1.658,40 zł z odsetkami i kosztami procesu, powołując się na umowę pożyczki zawartą w dniu 29 października 2014 r. między pozwanym a (...) S.A. z siedzibą w W. oraz wskazując, że wierzytelność wynikająca z ww. umowy nabył na podstawie przelewu wierzytelności. Podstawę prawną roszczenia powoda stanowią więc przepisy art. 720 k.c. oraz art. 509 k.c.

W ocenie Sądu powyższe żądanie powoda uległo przedawnieniu.

Zgodnie z art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, natomiast w myśl § 2¹ tego przepisu po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. To ostatnie unormowanie zostało wprowadzone do Kodeksu cywilnego ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz.1104) z dniem 9 lipca 2018 r. i stosuje się je do roszczeń, co do których nie podniesiono zarzutu przedawnienia przed tą datą (art. 5 ust. 4 ustawy nowelizującej), a tym samym na jego podstawie przedawnienie jest uwzględniane przez Sąd z urzędu.

Zgodnie z dyspozycją art. 118 k.c. (w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie w/w ustawy nowelizującej – zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 tej ustawy) jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat

dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Wobec powyższego Sąd uznał, że do roszczenia powoda z tytułu umowy pożyczki, jako do roszczenia związanego z prowadzeniem przez powoda działalności gospodarczej, ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia, o którym mowa w art. 118 k.c.

Wskazać następnie należy, że zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jak wynika z dokumentów przedłożonych przez powoda, należności wynikające z umowy pożyczki stanowiącej podstawę żądania pozwu mogły być dochodzone od pozwanego najwcześniej w dniu 10 marca 2015 r. Taka data wskazana została bowiem w wyciągu z załącznika do umowy przelewu wierzytelności z dnia 23 września 2014 r. jako pierwsza możliwa data dochodzenia wierzytelności nabytej przez powoda. Uznać więc należało, że w dniu 10 marca 2015 r. cała należność przysługująca wobec pozwanego była już wymagalna. Przedawnienie roszczenia wynikającego z ww. umowy pożyczki nastąpiło więc z upływem trzech lat, tj. w dniu 10 marca 2018 r. Jak wynika natomiast z akt sprawy powód wytoczył powództwo w dniu 27 marca 2018 r. - po upływie biegu trzyletniego okresu przedawnienia.

W tym stanie rzeczy uznać należało, że roszczenie powoda zarówno co do należności głównej wynikającej z umowy pożyczki nr (...) z dnia 29 października 2014 r., jak i co do odsetek, uległo przedawnieniu. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, jak i poglądami doktryny, roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego (m.in. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie III CZP 42/04, opubl. Lex nr 141130).

Na marginesie wskazać jedynie należy, że bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostaje wskazywana w pozwie jako data wymagalności roszczenia data 8 września 2015 r., będąca datą, w której nastąpiło skuteczne wypowiedzenie pozwanemu umowy pożyczki. Powód nie przedstawił bowiem żadnych dowodów wykazujących, że wypowiedzenie umowy pożyczki nastąpiło rzeczywiście ze skutkiem na dzień 8 września 2015 r.

Podsumowując powyższe Sąd w pkt. I wyroku, na podstawie art. 117 § 1 i 2¹ k.c. oraz art. 118 k.c., oddalił powództwo.

O kosztach procesu w pkt. II wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. obciążył tymi kosztami powoda jako stronę przegrywającą postępowanie, uznając je za uiszczone w całości.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce „uzas”,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnom. powoda,
3. akta z wpływem lub za 30 dni.